

HANIMIN ÇİFTLİĞİ

Orhan Kemal

Öykü Üçlemenin ikinci romanı olan Hanımın Çiftliği'nde toprak ve para sahibi olmanın getirdiği güçsel adaletsizlik karşısında kişilerin yaşadığı değişim anlatılır. Kısaca roman, Güllü'nün sevgilisi Kemal'in öldürülmesi üzerine babasının başlık parası için kendisini zorla evlendirmek istediği Ramazan'a göndermesi fakat Güllü'nün Ramazan'ın dayısı çiftlik ağası Muzaffer Bey ile evlilik yapması üzerine gelişir. Güllü yaşadığı zengin hayatın ve iplerin elinde olmasının etkisi ile adını değiştirerek "Serap Hanım" yapar. Fabrika işçiliğinden lüks bir hayata uzanan yolculuğunda Güllü, Muzaffer'i tanıması ile birlikte değişir. Köyde yaşanan toprak meselleri ve Muzafferin köy ortasında kendisini küçük düşürmesi yüzünden aralarında Muzaffer Bey'e kin besleyen Habib, 1954 seçimlerinde Demokrat Partinin kendisine destek olup adalete kavuşacağına inanır. Lakin Muzaffer'in de aynı partide olduğunu öğrenince hayalleri suya düşer ve kinini adamı öldürerek alır. Muzaffer Bey ölünce tüm miras Serap Hanım'a kalır ve bundan sonra çiftlik "Hanımın Çiftliği" olarak anılmaya başlar. Zamanla aralarında doğan yakınlaşma ile çiftlik avukatı ile evlenmeye karar veren Serap Hanım, Habib ile olan kavganın devamı üzerine çiftliğini yanmış bulur. Serap Hanım hamile olduğu için affedilir ve çiftliğini yakan Habib'i ele vermeyeceğine söz vererek canını zor kurtarır.

Tema

Ahlaki Yozlaşma İnsanların yaşadığı ekonomik bunalımların ve sosyal değişimlerin hayatlarındaki etkisini çeşitli yollarla dile getiren romanın teması ahlaki yozlaşmadır. Güllü ve Muzaffer Bey paranın gücü ile kendilerini diğer insanlardan ötekileştirirken, köylü halk buna seyirci kalmakta, köyün imamı ise dini kötüye kullanmaktadır.

Kişiler

Güllü (Serap Hanım) Önceleri fabrikada işçi olarak çalışan Güllü, ailesi tarafından Ramazan'a satılacak kadar pasif biri iken çiftliğe gelip hayatla mücadeleye başladığı günden itibaren ise değişmeye başlar. Muzaffer Bey'in namını ve gücünü kullanmak isteyen Güllü, eski sevdiği Kemal'i dahi unuttur. Muzaffer Bey ile yaptığı evlilik ile hem çiftliğin Serap Hanım'ı olur hem de giyinişi, süslenişi, yapıkları ile değişik bir kız olur. Eski mahallesini küçümser, beğenmez, annesi ve dostu Pakize onun için her ne kadar önemli olsa da kendini oraya ait hissetmez. Abisinden ve babasından nefret duyan Güllü, kocası öldürülünce çiftliğin hanımı olarak ipleri eline alır ve gücü ile istediği erkeği elde etmeye başlar. Önce Zekai, sonra Şerif ardından da avukatı kendine yakıştıran Güllü, ahlaksız, alafraanga/özenti ve kıskanç bir karakterdir. Kocasından öğrendiği gösterişi seven kadının çiftliği Habib tarafından yakılır kendi canı ise hamile olduğu için bağışlanır.

Muzaffer Bey Muzaffer Bey zenginliği kadar dış görünüşüyle heybetli, iri gövdesiyle olgun yaşına rağmen yakışıklı bir adamdır. Sahip olduğu ağalık konumunu ve maddi olanaklarını kadınları etkileme yönünde olumlu etkiler taşıdığı için bunu kullanacak kadar bencil ve küstah biridir. Parası sayesinde çevresindeki tüm kadınları elde edebileceğine inanır. Şehvet düşkün Muzaffer Bey'in azgınlığı dinmek bilmez. Arkadaşının metresini dahi kendini tutamadığı için elde eder. Siyasi parti konularından çıkarları doğrultusunda hareket eden Muzaffer Bey, başkalarını düşünmez, kendi kazançları üzerine odaklı bir karakterdir. Fakat içten içe Atatürk devrimlerine bağlı, Atatürk hangi partide ise o partide olma eğilimindedir.

Habip Esmer, yağız bir delikanlı olan Habip, 60 yaşındaki babası, yaşlı anası, iki kardeşi, karısı ve çocuklarıyla birlikte fakir bir şekilde yaşar. Zamanında dedelerinin ekip biçtikleri tarlaların köyün ağası olan Muzaffer tarafından el konulmasına razı gelmez. Hakkını arar. Diğer köylü halk ağanın gücüne karşı gelinmez diyerek geri çekilmişken, Habip daha da hırslı bir şekilde kinine odaklanır. Habip, Allah'ın adaletinin mutlaka tecelli edeceğine inanır. Babasına karşı saygılı olan Habip, babadan aldığı öğütlerle her ne kadar siyasi parti aracılığı ile işi çözeceğini düşünse de ağa ile aynı partiden olduklarını öğrenince bu hayali de suya düşer. Artık sabredemez ve Muzaffer'i öldürmek ister fakat evladı, karısı yüzünden duygulanıp, nasıl yapacağı konusunda emin olamaz. Bir dönem Ramazan'ı azmettirip dayısını öldürmesini sağlamak ister fakat bunda da başarılı olmaz. Habip, en sonunda içinde yaşadığı kını bir gece Muzaffer'i öldürerek dışarı atar, hatta yetinmez çiftliği de yakar. Daha da intikamını alamamış olan Habip, orospu diye tabir ettiği Güllü'yü de öldürmek ister lakin bebeği olduğu gerekçesi ile onu kendisini ele vermemesi üzerine bağışlar.

Zaloğlu Ramazan Dayısı Muzaffer Bey'in çiftliğinde yaşayan Ramazan, dayısının parası ve gücü ile geçinir. Dayısına göre daha çelimsiz ve saf olan Ramazan, kendisine evlenmek üzere satın alınan Güllü'yü dayısına

kaptırır. Dayısının mirasından reddolma korkusu ile bir şey yapamayan Ramazan ancak köy kahvelerinde boş boş konuşur. Köyde adı boynuzluya çıkan ve bir saygınlık göremeyen Ramazan, dayısının kulağına giden dedikodular nedeni ile hem dayak yer hem de çiftlikten kovulur.

Zekai Bey Muzaffer Bey'in yakın arkadaşı olan Zekâi Bey, zengin kişilerle dost olan menfaatçi biridir. Demokrat Partiye geçmesi konusunda Muzaffer'e ısrarda bulunan adam bunda başarılı olur. Muzaffer ile gittikleri av partisinde kendisinin Fransız hanıma asılıp karısını boş bırakması üzerine o da onun karısının yani Güllü'nün odasına giderek ahlaksız planlar yapar. Şehvet düşkünü ve kaba biridir. Zekai Bey, Muzaffer ölünce her ne kadar Güllü'ye yaklaşmak, çiftliğin yönetimini almak istedi ise de başarılı olamaz.

Şerif Usta Güllü'nün eski sevgilisi Kemal'i öldürdüğü için hapis yatan abisi Hamza'nın yakın arkadaşı olan Şerif usta, çiftlikte makinistlik yapar. Parti ve siyasi konularla yakından ilgilidir. En yakın arkadaşının kız kardeşi olduğu için Güllü'den etkilenen ve onu arzulayan Şerif, başta yakışıklılığı ile Güllü'den olumlu yanıt alsada zamanla Güllü'nün gönlü avukata kayınca Şerif de çiftlikten kovulmaya mahkûm olur. Köylü ve Hanımın çiftliğine kini olan Habip de sürekli Şerif'i kışkırtır.

Avukat Muzaffer Bey öldükten sonra miras konuları ile ilgilenmek üzere çiftliğe gelen Avukat, Güllü tarafından çok beğenilir. Güllü Avukatı kendisini yurt dışına götürebilecek güç ve bilgide bulur. Avukat'ın tek amacı ise Güllü'nün büyük servetine ortak olmaktır. Oldukça cesaretsiz ve korkak biri olan avukat, çiftlik yandığı gece ortallardan kaybolur.

Kabak Hafız Köy imamı olarak dikkat çeken Kabak Hafız, yozlaşmış ve ahlaki değerlerden uzaklaşan bir hayat yaşar. Köydeki zengin dul Naciye ile gizli ilişkisinin üstüne bir de kendisine sığınan Muzaffer Bey'in metresi Gülizar ile birlikte olur. Muzaffer Bey'in gözüne girip ondan para koparmak için Zaloğlu'nun kahvede söylediklerini ispitler. Din ile ilgisi olmayan Kabak Hafız'ın imamlığı dini kullanmaktan öte gitmez.

Gülizar Güllü, çiftliğe gelmeden evvel Muzaffer Bey'in metresi olan Gülizar, yıllarca Muzaffer Bey'in yanında yaşamış bir kadındır. Cahil ve saftır. Güllü'nün genç ve güzelliğini kıskanır. Uğruna her şeyi göze aldığı adamın evlilik için bu kızı seçmiş olmasına üzülen Gülizar, kendinden etkilendiğini bildiği köyün imamı Kabak Hafız'ın evine sığınır. Hayattaki tek kaygısı yalnızlık olan kadın hafızla evlenip rahat bir cinsel yaşama kavuşmayı arzular.

Güllü (Serap Hanım) (Uyumsuz)

Karakter Önceleri fabrikada işçi olarak çalışan Güllü, ailesi tarafından Ramazan'a satılacak kadar pasif biri iken çiftliğe gelip hayatla mücadeleye başladığı günden itibaren ise değişmeye başlar. Muzaffer Bey'in namını ve gücünü kullanmak isteyen Güllü, eski sevdiği Kemal'i dahi unuttur. Muzaffer Bey ile yaptığı evlilik ile hem çiftliğin Serap Hanım'ı olur hem de giyinişi, süslenişi, yapıkları ile değişik bir kız olur. Eski mahallesini küçümser, beğenmez, annesi ve dostu Pakize onun için her ne kadar önemli olsa da kendini oraya ait hissetmez. Abisinden ve babasından nefret duyan Güllü, kocası öldürülünce çiftliğin hanımı olarak ipleri eline alır ve gücü ile istediği erkeği elde etmeye başlar. Önce Zekai, sonra Şerif ardından da avukatı kendine yakıştıran Güllü, ahlaksız, alafraanga/özenti ve kıskanç bir karakterdir. Kocasından öğrendiği gösterişi seven kadının çiftliği Habip tarafından yakılır kendi canı ise hamile olduğu için bağışlanır.

Aktiviteler Çiftliğe geldikten sonra hayatı, yaşam şekli değişen Güllü, yabancı kadınlara ve yabancı dile özenir. Kaman, piyano çalmak davetlerde dans etmeyi öğrenmek ister. Hep göz önünde olmak ve beğenilme ihtiyacı duyan Güllü, kocası ile yurt dışına gitmek ister bunun için pasaport çıkartırlar. Sürekli, viski gibi içki türlevlerini içerek çoğu zaman sarhoş olan kadın, kocasından da apartman daireleri isteyerek lüks içinde yaşamak ister. Köyde kadınlar araba kullanmazken Güllü köyde araba kullanarak herkese hava atar. Kendine çok güvenen Güllü, alışveriş yapmaya şehre gider aldıklarından düzinelerce alır.

ÖRNEK ANILAR

Mutsuz Güllü, zorla gönderildiği Muzaffer Bey'in evindeki ilk günlerinde hem ağlar hem de annesini ve sevdiği Kemal'i düşünür durur. Kemal'i dövdükleri daha fenası ölümüne sebep oldukları için babasından da abisinden de nefret eder: "İçini çekti, yaşaran gözlerini elinin tersiyle sildi. Kemal ölmemeliydi, ölmemeliydi ki... Ölmeseydi ne isi vardı burada? Evde olurdu simdi. Annesinin yanında. Annesi!.. Zavallı annesi... Ne yapıyordu simdi acaba? Ağlıyor muydu? Zorla gönderilen kızı için ağlıyor, kocasına beddua mı ediyordu?"

Kindar Çiftlikte de kendisini Zaloğlu ile bir araya getirmeye çalışan Gülizar, Yasin ağa ve Seyyare bacıya reddini çekerek, "atın yerine eşeği bağlamam" der. Bundan böyle Güllü'nün tek amacı kendilerini para ile satan babası ve abisinin dediğinin zıddını yaparak, onlardan öfkesini çıkarmak ister: "Orda babama da, Reşit düzüsüne de söyledim. Beni göndermeyin, basınıza oyun komaz çıkarır, sizi rezil ederim, dedim. Dinlemediler.

Çeksinler cezalarını. Üstüme düşmeyin benim! Ya çeker vururum kendimi, ya da kaldırır atarım bir yerden, belâ olurum basınıza!”

Dikbaşlı Kendi bildiğini okumak isteyen Güllü, kimsenin direktmesine, zor durumda kalmasına, küçümsenmesine önem vermeyerek aklındaki yapmaya koyulur. Bu da hem kendisini ikna etmeye çalışan Gülizar’ı da Yasin ağayı da çileden çıkarır: “Sasırdım kaldım, dedi. Elâlem evlenecek, avrat sahibi olacak, tasası bana düştü. Kız kız değil ki, yedi denizin dışarı attığı!”

Hasetçi Kendi ailesinden yana fakir bir hayat süren ve bir fabrika işçisi olarak çalışmış olan Güllü’nün düzgün malzemeden yapılmış bir banyo görmesi ile kendi durumunu mukayese etmesi bir olur, zira Güllü daha evvel böyle bir ev, böyle bir banyo görmemiştir, hemen Kemal aklına gelir ve banyoyu kendisinde hayal eder: “İçeri girdi. Pırıl pırıl duvarları elledi. Böyle mermer görmemişti hayatında. Fabrika ustabaşısının evinde de var mıydı acep böylesi? Kemal ölme, ustabaşı olsaydı, onların da böyle hamamları olurdu. İçini çekti.”

Özgüvenli Güzel olduğunun ve gençliğinin farkında olan Güllü, ağanın kendisini beğeneceğinden emindir: “... Masanın yanına gitti. Aynayı aldı. Kendini hayranlıkla uzun uzun seyretti. Güzeldi. Ondandır, ötekilerden de, herkesten de güzeldi. Hem güzeldi, hem de genç. Bey kendisini görse... ...O kart karı o kadar güzel erkeğe lâyük değildi işte!”

Çelişkili Güllü başta Kemal’i sever ve onu unutamıyor gibi görünmesine rağmen Muzaffer Bey’i gördükten ve onunla birlikte olmaya başladıktan sonra akli fikri tamamen değişime uğrar. Güllü bundan sonra kin tutmak yerine hayatı Muzaffer ile dolu dolu yaşamaya bakar: “Güllü’nün kafasından da silinmişti dünya. Ne Zaloğlu, ne Yasin Ağa, ne babası, ne berber Reşit, ne hapishanedeki kardeşi, hatta ne de öldürülen, sevgilisi Kemal! . O kadar ki, ilk günlerde onu adamakıllı hırpalayan Gülizar’ı bile unutmuş, Muzaffer Beyin kuvvetli kollarından başkasını düşünmüyordu.”

Alafranga/Özenti Gördüğü hayata kendini adapte etmek için çalışan Güllü, üstünü başını, konuşmasını, kalkmasını değiştirmekle kalmaz bir de adını değiştirerek girdiği davetlerde dikkat çekmek ister, Muzaffer Bey’e adını Serap ile değiştirmek istediğini dile getirir: “İsmimi beğenmiyorum, dedi. — Niçin? Fena mı? — Hem fena, hem de... — Hem de? — Çok adı! Gerçekten de öyleydi. Bundan böyle sosyete girip çıkacaklar, kibar toplantılarına katılacaklardı. — Peki, dedi. Ne olmak istiyorsun? Gene kulaklarına kadar kızarak: — Serap! diye mırıldandı. — Serap mı? Hiç de fena değil. Şehre indiğimizde bir taşla iki kuş vuralım. Hem nikâh işine başlayalım, hem de isminin tebdiline. Nüfus kâğıdını aldı. Sayfaları çevirirken, doğum tarihine gözü ilişince, yeni bir müşkülle karşılaştıklarını anladı.”

Kibirli Güllü eski mahallesinde annesi ve en sevdiği arkadaşı Pakize’yi görmeye gittiğinde ne kadar eski günlerdeki kadar hassas ve duygusal olsa da büyüdüğü evi de mahallesini de beğenmez ve banal bulur: “Etrafına bakmıyor, herkesi, her şeyi çok banal buluyordu. Eteğini hafifçe kaldırdı, sanki hususîden isteksizce indi. Eteğinin ucu hep elinde, avlu kapısından girdi. Bu avlu da ne kadar pisti Yarabbi! Peki, ama orda annesinin odasında yere mi oturacaktı? Yahut mindere mi? Oturamazdı, oturamazdı doğrusu. Ne diye güzelim elbiselerini kırıştırırsın? Eteğinin ucunu bıraktı. Portatif iskemlelerden birisini mi götürseydi acaba? Tamam. Avlu halkı amma da şaşardı ha! Şaşsınlar. O artık eski Güllü değildi, anlamaları lâzımdı.”

Kıskanç Kocasını ile gittikleri av partisinde adamın İsviçreli metresinin konuşulanları anlaması için Fransızca tercüme etmesi Güllü’ye değişik geldi. Adamı hayranlıkla izlerken kendisinin de konuşmak ve hemen öğrenmek istediğini kocasına belirtir. Hatta sadece İngilizce, Fransızca öğrenmekle yetinmek istemez, yanında keman, piyano, dans da ister: “Günün birinde böyle Fransızca konuşabilecek miydi? Kocasına usullacık sordu.”

Şehvetli Kocasının ölümünün ardından ahlaki dengesini tamamen yitiren Güllü, cinsel dürtüleri ve arzuları tarafından yönetilen şehvetli bir kadına dönüşür. Eski dostunun kocasının ölümü sonrasında tekrar evlenip evlenmeyeceğini sorduğunda her ne kadar kızı geçiştirse de içinde fırtınalar kopar: “Evlenecekti elbette. Geceleri karyolada tek basına kuduruyor. Uykuları kaçırıyordu. Ama Pakize’ye tek kelime söylemedi.”

Ahlaksız Kadınlığını bedeninin sevilmesi olarak değerlendiren, yakışıklı ve güçlü adam arayışında olan Güllü (Serap Hanım), kocasını ölünce yanında bir erkek olsun da kim olursa olsun gibi bir düşünceye dalar: “Güllü de yalnız kalmak ihtiyacıydı. Ama bu erkek Zekai yahut bir başkası olurmuş... Önemli değildi. Bir erkek, kuvvetli, kudretli bir erkek olsun da. Pakize, Güllü’nün bir işaretleriyle, razı oldu. Berber Resifile birlikte kalktı. Hamza da gittikten sonra yalnız kaldılar. Zekai’nin elleri titriyordu.”

Muzaffer Bey (Uyumsuz)

Karakter Muzaffer Bey zenginliği kadar dış görünüşüyle heybetli, iri gövdesiyle olgun yaşına rağmen yakışıklı bir adamdır. Sahip olduğu ağalık konumunu ve maddi olanaklarını kadınları etkileme yönünde olumlu etkiler taşıdığını bildiği için bunu kullanacak kadar bencil ve küstah biridir. Parası sayesinde çevresindeki tüm

kadınları elde edebileceğine inanır. Şehvet düşkünü Muzaffer Bey'in azgınlığı dinmek bilmez. Arkadaşının metresini dahi kendini tutamadığı için elde eder. Siyasi parti konularından çıkarları doğrultusunda hareket eden Muzaffer Bey, başkalarını düşünmez, kendi kazançları üzerine odaklı bir karakterdir. Fakat içten içe Atatürk devrimlerine bağlı, Atatürk hangi partide ise o partide olma eğilimindedir.

Aktiviteler Mensubu olduğu partiden başka partiye geçmek için Ankara'ya gider. Karısının isminin değişimi yapmak için de şehre giderler. Sürekli kadillakları ile gezen Muzaffer Bey av partilerine katılır. Paşazade Hayrullah, İsviçreli metresi, bir de Zekâi Bey ile sıkı fıkı olarak Güllü'yü de bu ortamlara alıştırrır. Beğendiği kadınlarla mutlaka birlikte olur. Sigara içer. Şehir Kulübüne katılır. İçki, viski gibi alkol alır. Evinde pek çok kitabı olmasına rağmen okuduğuna pek rastlanmaz.

ÖRNEK ANILAR

Azgın Muzaffer Bey, kendini bildi bileli kadınlara karşı zaafı olan bir adamdır. İşçi kadınlara, yanında çalışanlara, bulduğu ne kadar dişi varsa elden geçirmek ister. Çiftçibaş Yasin Ağa her ne kadar kendisini görse de onu Allah'a havale etmekten başka bir şey yapamaz: "Çünkü Bey, Kızılbaş değildi ama, Kızıltaş'tan da kötüydü. Her yıl çapa yahut pamuk toplama mevsiminde çiftliği dolduran sürüyle kadına; aptal, pis, pişikli demeyip azgın boğa gibi dolandığını, eline geçirdiğini ahıra, kütlü ambarına nasıl sürüklediğini biliyordu."

Zorba Kendini güçlü gören ve her dilediğini yapmaya kadir gören Muzaffer Bey son derece zorba biridir. Köylüsünün elinden ekip biçtiği tarlaları dahi zorla kendi mülküne geçiren adam bu da yetmez gibi insanları, hayvanları önüne geleni dövecek bir dürtü vardır: "Muzaffer Beyle vicdanın ilgisi var mıydı? Gözleri dalmıştı. Ramazan'ı tokatlayışı, ırgatları tekmeyle çiftlikten kovuşu, tarlalarına nasılsa girmiş fakir bir kadının ineğini beton evden çekip çiftleyle vuruşu, gözüne kestirdiği avradı, erinin yanında çekip sürükleyişi. Kabak Hafız'ı çiftlikten kurşun yemiş domuz gibi kaçırdışı..."

Gösteriş Düşkünü Köyde herkesten daha iyi koşullarda yaşayan ve diğerlerini her fırsatta küçümseyen Muzaffer Bey karısı olacak Güllü'ye hem ismini değiştirmesi hem de giyim kuşamını değiştirmesi için şehre götürür : "Oysa şehirde Muzaffer Beyin yakın ahablarından ünlü bir terzi bayan, kıza elbiseler, ipekli iç çamaşırları, tuvaletler dikeyor, dikmekle de kalmayıp, çatal bıçak tutmasını, oturup kalkmasını, yürümesini, boyanmasını öğretiyordu."

Sapık Karısı ile bebeklerinin cinsiyeti konusunda yaptıkları konuşmada kesinlikle kız çocuğu istemediğini belirten Muzaffer Bey, kızları erkeklerin zevk objesi olarak gördüğünü ima eder: "Kızı, hele güzel kızları olmasını istemiyordu. Tuhaf bir tesadüf, dedesi de vaktiyle onun gibi, kızıdan nefret ederdi. Ama kendi öz kızından. Yoksa kızları, hele güzel, çok güzel kızları gördü mü içi giderdi, kendi kızı olmasını istemezdi. Günün birinde yabancıların koynuna girecek değil miydi? Ne diye başkalarının keyfi, zevki için "vasıta" yetiştirdi?"

Merhametsiz Muzaffer Bey'in yeğeni Ramazan'ın evleneceği kız ile evlenen dayısı yüzünden köyde adı boynuzlu gibi dedikodulara karışır. Bu dedikodular Kabak Hafız tarafından Muzaffer Bey'in kulağına kendisini öldüreceği yönünde gelir. Buna çok sinirlenen Muzaffer Bey, yeğenini bir güzel dövüp, çiftlikten kovar: "- Kurban olim dayı, vallaha yalan dayı... -Yalan hı? Yalan öyle mi? Al, al!.. Güllü tekrar, azimle girdi araya: - Yeter Muzaffer, Allah aşkına yeter. Öldürdün be! — Bırak, bırak karışma diyorum sana! Bırakmadı. Öfkeden titreyen adamı kenara çekti. Zaloğlu kalkıp kaçacağına, adamın çamurlu çizmelerine kapandı, kan içindeki yüzünü çizmelere süre süre öpmeye başladı. - Kurban olim dayı, kanım sana helâl. Vur öldür istersen! Muzaffer Bey son bir tekmeyle Zaloğlu'ndan çizmelerini kurtardı, emri verdi: — Derhal çiftlikten defol ve bundan sonra da sakın gözüme görünme!"

Ahlaksız Güllü'yü beğenerek almasına rağmen yine de başka kadınlarla onu aldatan Muzaffer Bey ahlaksız bir adamdır. Hayatının odağına cinselliği alan adam kendi zevk ve eğlencesinden başka bir şey düşünmez: "Muzaffer Beyse, isı sarhoşluğa vurarak, kolunu kadının beline dolamıştı. Güllü, solunda, yedeğindeydi. Sol koluyla da onu sağlama bağlamıştı. Ama akli berikindeydi. Arada biçimine getirip kadını canavarca sıkıyor, bu yolculuğun hiç bitmemesini istiyordu. İstiyordu ki yol, uzasın, uzasın..."

Menfaatçi Köyün en çok toprağına sahip olan, en zengin ağası olan Muzaffer Bey, siyasi partilerin kendi çıkarlarına özellikle de Atatürk devrimlerine hizmet etmesi gerektiğine inanır. İktidarın zayıfladığını fark ettiği anda Demokrat Partiye geçen, her ne kadar Atatürk'ün devrimlerini bırakacağına inandıkça bir iç sıkıntısı yaşasa da Zekai'nin de ısrarları ile bunu aşar zira Zekai Atatürk ruhunun diğer partiye geçtiğini söyler: "İnkılaplar silinip, süpürülür, belki de saltanat, hilafet müessesesiyle yeniden hortlar, İslam ortaçağına dönülürdü. Muzaffer Bey bu kadar karamsar olmamakla beraber karşı partiyle birlikte mevcut devrimlerin gölgeleneceğine inanıyordu. Evet, ama asıl mesele şahsiydi. Köylü dış biliyor, seçim kazanılınca kurulacak "mizanla" açılacak "Defter-i amal"den söz ediyorlardı. Bu mizan, kimin için kurulacak? Defter-i amal kimin için açılacaktı?"

Özenti Amerika'ya derin bir saygısı olan Muzaffer, yabancı dil bilen kadınlara hayranlığının dışında hayatın yoğun yaşandığı barların, partilerin çok olduğu yerlerde bulunma arzusu vardır. Muzaffer Bey hevesi yurt dışına kadar gitmek iken Adana'na pamuk tarlalarından kazandığı paralar ile hayatını yaşamaktır. Bu amaçla İstanbul'a gidip oralara yatırım yapmayı düşünür: "Muzaffer Bey de pamuktan yüzde birkaç yüz kazananlar arasındaydı. Zekâ ile Güllü'nün ısrarlarına uyarak, o da bir apartman yaptırmaya karar verdi. İstese, bir değil, birkaç apartman, pasajlar filân yaptırabilirdi. İstemiyordu. Niyeti, İstanbul'da Kadıköy, Boğaz yahut Adalar'da bir şeyler yaptırmak veya satın almaktı."

Habip (Duygusal)

Karakter Esmer, yağız bir delikanlı olan Habip, 60 yaşındaki babası, yaşlı anası, iki kardeşi, karısı ve çocuklarıyla birlikte fakir bir şekilde yaşar. Zamanında dedelerinin ekip biçtikleri tarlaların köyün ağası olan Muzaffer tarafından el konulmasına razı gelmez. Hakkını arar. Diğer köylü halk ağanın gücüne karşı gelinmez diyerek geri çekilmişken, Habip daha da hırslı bir şekilde kinine odaklanır. Habip, Allah'ın adaletinin mutlaka tecelli edeceğine inanır. Babasına karşı saygılı olan Habip, babadan aldığı öğütle her ne kadar siyasi parti aracılığı ile işi çözeceğini düşünse de ağa ile aynı partiden olduklarını öğrenince bu hayali de suya düşer. Artık sabredemez ve Muzaffer'i öldürmek ister fakat evladı, karısı yüzünden duygulanıp, nasıl yapacağı konusunda emin olamaz. Bir dönem Ramazan'ı azmettirip dayısını öldürmesini sağlamak ister fakat bunda da başarılı olmaz. Habip, en sonunda içinde yaşadığı kini bir gece Muzaffer'i öldürerek dışarı atar, hatta yetinmez çiftliği de yakar. Daha da intikamını alamamış olan Habip, orospu diye tabir ettiği Güllü'yü de öldürmek ister lakin bebeği olduğu gerekçesi ile onu kendisini ele vermemesi üzerine bağışlar.

Aktiviteler Çoğu vaktini köy kahvesinde geçiren Habip, eşini ve çocuğunu çok sever. Zaten Habip ya köy kahvesinde ya da evinde vakit geçiren biridir. Belinde tabanca taşır. Streslendikçe sigara içer.

ÖRNEK ANILAR

İnançlı Haksızlığa tahammülü olmayan Habip, Muzaffer Bey'in zorla ve hileyle dedesinin ellerinden aldığı toprakları yıllarca ekip biçen köylülerden biri olarak bu adaletsizliğin Allah katında dineceğine dair bir inanç taşır: "- Cenâbıallah adaletini gösterirse, dedi. Eh... O zaman biliyorum ben!"

Kindar İçindeki güçlü hınç ve öç alma duygusu ile Muzaffer Bey'den intikam alma duygusu ile yanan Habip, zamanı gelince ona hesabını soracağını yine Muzaffer'den nefret eden köylülere söyler: "Attığı tokadın yüz mislini atmazsam bana da Habip demesinler be! Benim kinimi biliyon mu sen?"

Düşünceli Kendisine kötü davranan, bir şey yerine koymayan, hakkını vermediği halde bir köy ortasında döven Muzaffer Bey'e haddini bildirmek ister, lakin karısını ve çocuklarını düşünerek kendini geri çeker: "O kadar insanın içinde... Çeker vururdum ben onu, ama çoluk çocuğumu düşündüm. Bekâr olsam, ipimle kuşağım. Lâkin evlilik?.. Evlilik gibi kötü şey yok. Hem iyi, hem kötü. Yerine göre. Ben onun çiftliğini yakmadan, ağzını burnunu dağıtıp kırmadan sürer miyim?"

Gururlu Habip kendi içinde gururlu bir kişilik taşıdığı için ağanın ettiklerini kaldıramaz. Dahası kendisi ile parti seçimleri konusunda âşık atan babasına dahi gurur yapar. Zira babası olayların parti ve kanun yoluyla hallolmasını ister : "Habip, babasına görünmekten çekiniyor, semtine uğramıyordu. İhtiyarın bıyık altından kıs kıs güleceğini iki kere iki dört eder gibi biliyordu. Dediği çıkmıştı, evet, evet ama yapılacak başka sey yok muydu? Susup oturacak mıydı? Kadere rıza mı gösterecekti?"

Azmettirici Habip kendi alamadığı intikama, Muzaffer'in yeğeni Ramazan'ı da ortak etmek ister. Ona köy yerinde erkek gibi dolaşmak için önce o erkekliliği göstermesi gerektiğini ima eden Habip, adamı galeyana getirip dayısını vurması gerektiğini belirtir: "Belinden, iri bir tabanca çıkarıp uzattı: - Al sana tabanca! Erkeksin, ayağına çizme giyiyor, beline kuşak sarıyorsun. Çizmenin, kuşağın hakkını ver. Karını elinden aldılar, bunun ötesi yok Ramazan!"

Soğukkanlı Muzaffer Bey'i içindeki nefretle öldürdükten sonra karanlıkta kayıplara karışan Habip adeta kendi yapmamış gibi olay yerine gelerek çekildiği sorguda gayet sakin tavırları ile yaptığını soğukkanlı bir şekilde inkar eder: "Ama en çok Habip'in üzerinde duruluyordu. Habip ise kayıtsızdı. Sorulanları pervasızca cevaplıyor, en küçük bir heyecan göstermiyordu. Sahipsiz topraklar yüzünden Muzaffer Beyden yediği tokat bahis konusu edilince, omuz silkti: — Fi tarihinde tokatladı diye adamı çekip vurmam mı lâzım?"

Hırslı Habip, Muzaffer'in ölmesi ile de hedefine ulaşamayınca kerhaneye dönen çiftliği köy halkının diline düşürüp, çiftliği yakmaya karar verir. Bunu yaparken de dinden örnekler vererek köylüyü arkasına almak ister: "Vakit gece yarısını geçiyordu. Kahve tıklım tıklımdı. Habip hâlâ çılgınca calıp çağırın Hanımın Çiftliği'ni işaret ederek: — İşte, dedi. Ad kavmi de bu yüzden batmış... Alâmetler de belirdi. Onların yüzünden taş taş

üstünde kalmayacak köyümüzde. Bütün başlar Hanımın çiftliğine hırsla döndü. Madem öyleydi, daha ne bekliyorlardı?”

Merhametli Güllü kocasının ölümü üzerine resmi makamlara ifade verdiği için Habip önce kadını kovalayıp onu da öldürmek istedi, tam kadını boğacakken Güllü'nün bir bebeği olduğunu söylemesi üzerine duraklar. Habip'in gözüne kendi karısı ve çocuğu gelir, asla kimseye bir şey söylememesi şartıyla ona acır ve ortadan kaybolur: “Ayağa kalktı. Döndü, alev alev yanan çiftliğe baktı! Korkunç, ama ne olursa olsun mustarip yüz, pembe pembe aydınlandı. “Çocuğunun bası için başışla!” Kafasından kendi çocuğu geçti. Su anda uyuyor muydu? Bağışlamazsa, bedduası mı dokunurdu? Şaşkınlıkla bir sigara yaktı. - Peki, ne yapacağım ben şimdi? Kadın parçalanmış tuvaletiyle ayaklarının dibinde yatıyordu. -Evine git, çocuğunun yanına dön! dedi. Seni ele vermem. İstedığınız tarlaları da alın. Sizi ele verirsem kahpeyim!”